

sophische beschouwingen heb ik niets, daarmee kan ik geen schuldeischers betalen. Indien ge werkelijk mijn vriend wilt zijn, doe nu dat wat ik U vroeg. U. kunt toch wel begrijpen, hoop ik, dat ik in buitengewoon moeilijke omstandigheden – wat bedoelt U in hemelsnaam met mij zelf helpen, kan ik van studiedoek goud maken, denkt U dat? Wat is tegenspoed? Moet mijn atelier, 't eenige goede wat ik ooit gehad heb verlaten, omdat U mij weigerd mij een voor U zoo betrekkelijk kleine som te geven. Ik begrijp U niet. Ik begrijp U niet. Stuur me nu wat ik vroeg. In afwachting G. H. Breitner.”

En den volgenden dag kwam een niet minder heftig vervolg, 13 Oct. 1887: „Waarde Heer, Om nu nog even terug te komen op Uw briefje: „zoodat ge zelfs een naam verworven hebt, die het Rijksmuseum in meer stukken ('t beste)? bezit, zijt ge voldoende gevestigd om U zelven te helpen”. Mag ik U vragen waarin die vestiging bestaat (en weet U wel voor wat geringen som 't Rijk eigenaar werd van dat stuk)? Heeft na dien dag ooit een Rotterdammer, Hagenaar of Amsterdammer mij een dergelijk stuk tot zoodanigen prijs besteld? En bewijst mijn verzoek aan U niet genoeg, dat ik hoe goed dan ook mijne omstandigheden op 't oogenblik mogen zijn, niet genoeg dat ik werkelijk in zeer moeilijke omstandigheden verkeer? En gelooft ge dat ik U dat verzoek zou gedaan hebben, aan U wien ik nog zoo groote verplichting na te komen heb, zonder dat ik in de bepaalde onmogelijkheid verkeerde die som langs eene andere weg te krijgen? Ja, indien ik iemand was, waarvan men kon zeggen, die en die hebben schilderijen gekocht en goed betaald, dan zoudt ge gelijk hebben, maar nu niet. Ik hoop dus, en niet zonder reden, dat ge mijn verzoek zult gevolg geven voor den 15e dezer. 't is voor mij waarlijk alles behalve aangenaam zulke dingen te moeten schrijven, maar de noodzakelijkheid dwingt me er toe. Er zijn van mij meer onverkochte dan verkochte schilderijen in de wereld. De Charge, die ik in Rotterdam denk te exposeeren, bestemde ik voor U. Wilt ge wat anders hebben, ook goed. Maar laat me deze maal niet in de steek, want ik zit er bliksems beroerd mee in. Na groete t.t. G. H. Breitner”.